Advent - Primer diumenge

Per JosemiE el dl., 25/11/2024 - 00:00

Jr 33,14-16
1Te 3,12.4,2
Lc 21,25-28.34-36

Primer diumenge d'Advent. Comencem Temporada. Comencem un nou cicle del nostre ritme de celebracions. Val la pena que afinem l'escolta. Que en disposem de la millor manera possible, per tal que aprofitem bé aquesta oportunitat.

L'Advent ens situa en el nostre avui. Concret i real. D'una banda ens fa memòria de l'entrada de Déu en la història humana: el naixement –històric- de Jesús. Fa 2000 anys. D'altra banda, ens manté en l'espera de la seva vinguda definitiva, "al final dels temps". I, entre mig, avui. Nosaltres. Ara. El nostre món. Finals del 2024. Advent: memorial, anunci... i realisme!!

Venen dies...

Així comença la primera lectura. Jeremies sostè el poble en l'esperança.

Avui, nosaltres, també podríem començar així el nostre Advent. Venen dies ben importants. No els deixem passar. Que no se'ns escapin de les mans. Que no ens passin desapercebuts. Magnífica oportunitat. Aprofitem-la!! Venen dies que poden ser ben significatius per tal de trobar-nos amb el Senyor de la vida i de la història: El Déu de Jesús!!

Venen dies que poden ser de brogit, pressa, soroll, afegits, etiquetes... coses que ens poden sonar molt dissemblants. Cert. Venen dies que podem aprofitar-los, de debò, per entendrir el nostre cor. Per deixar-nos trobar per la misericòrdia i la tendresa de Déu. Venen dies en que podem desenvolupar una sensibilitat especial. Podem fer d'algunes trobades, autèntiques troballes. Venen dies en que podem elegir créixer. O no.

Venen dies especials. En bona part, en nosaltres està que ho siguin amb tota la seva dimensió.

Advent, venen dies... d'alimentar l'esperança, la joia, el servei, la senzillesa ... la humanitat. Tot esperant Jesús, l'amic dels petits i dels pobres.

Passen coses.

Algunes molt desconcertants. Molt doloroses. Algunes, tremendament serioses, potser ens poden empènyer al desànim i el pessimisme. O al passotisme. Al nostre món passen coses que provoquen patiment. Molt patiment. Algunes tenen causes naturals. Amb algun punt de col.laboració humana, algunes d'elles? D'altres, produïdes, directament per la nostra activitat, decisions, opcions i maneres de fer. Ben farcides d'egoisme, interès, violència, ànsia de poder, de posseir... Passen moltes coses. Molt doloroses. Podem identificar-les amb noms ben concrets. Imatges reals i properes... Ben fàcil!!

Passen coses. Aquestes coses ocorren. I produeixen víctimes. I ens afecta... O hauria d'afectar..

Quan passi això...

Quan el que ens surt, primerament, és el desànim, o l'abandó, l'odi o la ràbia airada, o... el "no hi ha res a fer, deixem-ho córrer"... Lluny de nosaltres deixar-nos portar per aquestes reaccions!!

Quan passi això..., aleshores, alceu el cap. Enfortiu l'esperança. Sigueu hàbils per mirar més enllà. Organitzeu-vos... S'acosta el que ens era impensable. No estem sols. No estem deixats de la mà de Déu. La darrera paraula no serà mort, destrucció ni sense sentit. La darrera paraula és de Déu i ja està venint. No ho oblidem. No ho amaguem. Ben al contrari, fem-la possible. Fem-la audible.

A la seva manera.

A la manera del Déu de Jesús. Des de baix. En el dia a dia. Amb esforç i treball. Passant per on no ens agrada. Com ens agradaria un cop sobre la taula!! Un gest de força. Una demostració de "qui mana aquí"... Però no va així, la cosa.

Va a la seva manera. Vetlleu. Manteniu-vos desperts. Sense perdre ocasió. Veient les ocasions. Apostant per allò petit i feble. Sense escatimar esforç i treball. Amb entrega continuada. Amb atenció mantinguda. Donant la pròpia vida. El camí va de Betlem a Jerusalem. Vetlleu!!!

Molt bon inici d'Advent!!

ETIQUETES
EXPECTACIÓ RELISME ESPERANÇA